

D A
TOGETHER
Hearing for Changing, Acting for Moving forward

พืชไร่พันธุ์ใหม่

ปี 2564 - 2565

สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน กรมวิชาการเกษตร

งาแดง : อุบลราชธานี 3

ประวัติ

งาแดงพันธุ์อุบลราชธานี 3 หรือ งาแดงสายพันธุ์ RSMUB54-12 เป็นสายพันธุ์ที่คัดเลือกจากแปลงรวบรวมพันธุ์ของศูนย์วิจัยพืชไร่อุบลราชธานี ปี 2550-2553 เป็นสายพันธุ์นำเข้ามาจากประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ และทำการคัดเลือกพันธุ์แบบสายพันธุ์บริสุทธิ์ (Pure Line Selection) จากนั้นนำเข้าประเมินผลผลิต ตามขั้นตอนการปรับปรุงพันธุ์ 4 ขั้นตอน ในปี 2554-2559 คือ การเปรียบเทียบเบื้องต้น เปรียบเทียบมาตรฐาน เปรียบเทียบในท้องถิ่น และเปรียบเทียบในไร่นาเกษตรกร โดยใช้งาแดงพันธุ์อุบลราชธานี 1 และพันธุ์อุบลราชธานี 2 เป็นพันธุ์เปรียบเทียบ ศึกษาความต้านทานโรคราไหม้ดำ (Bacterial wilt : *Ralstonia solanacearum*) และโรคเน่าดำ (Charcoal rot : *Macrophomina phaseolina*) และศึกษาความต้านทานต่อแมลงศัตรูงาที่สำคัญของงาในปี 2561

ลักษณะประจำพันธุ์

การเจริญเติบโตเป็นแบบทอดยอด เมล็ดมีสีแดง ขนที่ฝักมีปริมาณปานกลาง ต้นมีสีเขียว มีความสูง 147 เซนติเมตร มีจำนวนกิ่ง 3 กิ่งต่อต้น ใบมีสีเขียว มีขนาดปานกลางและรูปร่างใบเป็นแบบเล็กปลายเรียว ดอกมีสีขาวอมม่วง ฝักมีจำนวน 1 ฝักต่อซอกใบ และมี 2 ฝักต่อ 50 ต้น ฝักมีการเรียงตัวแบบสลับ และมีจำนวนพู 2 พู มีจำนวนเมล็ด 3 เมล็ดต่อ 66 ฝัก และมีน้ำหนักเมล็ดประมาณ 3 กรัมต่อ 1,000 เมล็ด การออกดอกสามารถออกดอก 50 เปอร์เซ็นต์ ที่อายุ 30-38 วัน และมีอายุวันเก็บเกี่ยว 80-85 วัน คุณสมบัติของเมล็ดงาที่มีปริมาณน้ำมัน 46.4 เปอร์เซ็นต์ และมีสารต้านทานอนุมูลอิสระ 54.8 เปอร์เซ็นต์

ลักษณะเด่น

1. ให้ผลผลิตเฉลี่ยในแหล่งปลูกสำคัญ (เพชรบูรณ์ และนครสวรรค์) 216 กิโลกรัมต่อไร่ สูงกว่าพันธุ์ งามแดงพันธุ์อุบลราชธานี 1 (192 กิโลกรัมต่อไร่) และงามแดงพันธุ์อุบลราชธานี 2 (206 กิโลกรัมต่อไร่) ร้อยละ 12 และ 5 ตามลำดับ ในแหล่งปลูกทั่วไปให้ผลผลิตเฉลี่ย 130 กิโลกรัมต่อไร่ สูงกว่างามแดงพันธุ์อุบลราชธานี 1 (117 กิโลกรัมต่อไร่) ร้อยละ 11
2. ปริมาณน้ำมันเฉลี่ย 46.4 เปอร์เซ็นต์ สูงกว่างามแดงพันธุ์อุบลราชธานี 1 (45.5 เปอร์เซ็นต์) และงามแดงพันธุ์อุบลราชธานี 2 (45.8 เปอร์เซ็นต์) ร้อยละ 2 และ 1 ตามลำดับ
3. มีความต้านทานต่อการทำลายของมวนฝิ่นสีเขียว

พื้นที่แนะนำ

เหมาะสำหรับปลูกในแหล่งปลูกที่สำคัญ และสภาพการผลิตพืชไร่ทั่วไป ควรมีการจัดการที่เหมาะสมและเลือกระยะเวลาที่ไม่กระทบแล้งในช่วงปลูก

ข้อควรระวังหรือข้อจำกัด

ไม่ควรปลูกในที่ที่มีการระบายน้ำไม่ดี หรือมีน้ำท่วมขัง หรือปลูกซ้ำที่บ่อยๆ

- ◇ **วันที่รับรอง** : 19 กรกฎาคม 2564 ประเภทพันธุ์แนะนำ
- ◇ **หน่วยงานที่รับผิดชอบ** : ศูนย์วิจัยพืชไร่อุบลราชธานี สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน กรมวิชาการเกษตร

ฝ้าย : ตากฟ้า 8

ประวัติ

ฝ้ายพันธุ์ตากฟ้า 8 หรือ ฝ้ายสายพันธุ์ AKH4-E17 เกิดจากการผสมข้ามพันธุ์ฝ้ายระหว่างฝ้ายเส้นใยสั้น โใบขน ที่ทนทานต่อการเข้าทำลายของเพลี้ยจักจั่นฝ้าย คือ พันธุ์ AKH4 เส้นใยสีขาว ผลผลิตสูง และอายุการเก็บเกี่ยวสั้น ที่ใช้เป็นพันธุ์แม่กับพันธุ์ตากฟ้า 3 เส้นใยสั้นสีน้ำตาล และต้านทานต่อโรคใบหงิก ที่ใช้เป็นพันธุ์พ่อ เมื่อปี พ.ศ.2549 และทำการคัดเลือกแบบ Mass Selection และ Pedigree Selection ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่นครสวรรค์ ระหว่างปี 2551-2555 จนได้สายพันธุ์ดีเด่นจำนวน 30 สายพันธุ์ จากนั้นจึงทำการประเมินผลผลิต และศึกษาข้อมูลจำเพาะของสายพันธุ์ตามขั้นตอนการปรับปรุงพันธุ์พืชของกรมวิชาการเกษตร ระหว่างปี 2556-2562 ซึ่งพบว่าสายพันธุ์ AKH4-E17 เส้นใยสั้นสีน้ำตาล ให้ผลผลิตสูง ต้านทานต่อโรคใบหงิก และทนทานต่อการเข้าทำลายของเพลี้ยจักจั่นฝ้ายในการปลูกสภาพที่ไม่มีมีการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูฝ้าย ตลอดจนมีอายุการเก็บเกี่ยวสั้นกว่าพันธุ์ตากฟ้า 3

ลักษณะประจำพันธุ์

ต้นมีลักษณะเป็นกรวย (conical) มีความสูง 1.94 เมตร ลำต้นมีขนจำนวนมาก กิ่งกระโดงและกิ่งผลมีจำนวน 5 และ 13 กิ่งต่อต้น ตามลำดับ ดอก กลีบดอกมีสีเหลือง (yellow) และโคนกลีบดอกด้านในมีสี อับละอองเกสรมีสีเหลือง (yellow) รั้วประดับดอกมีขนาดปานกลาง (medium) และต่อมสีที่รั้วประดับมีจำนวนมาก ใบมีรูปร่างแบบรูปนิ้วมือลึกปานกลาง (palmate to digitate) และขนที่หลังใบมีมาก สมอลักษณะเป็นกรวย (conical) มีต่อมสีหรือสารพิษก๊อซซิพอลที่สมอจำนวนมาก และมีจำนวนสมอ 36 สมอต่อต้น เมล็ดมี 27 เมล็ดต่อสมอและมีน้ำหนัก 5 กรัมต่อ 100 เมล็ด ปุยหรือเส้นใยฝ้ายมีน้ำตาล (GREYED ORANGE : 165D) และน้ำหนักปุยฝ้ายรวมทั้งเมล็ด 2.24 กรัมต่อสมอ มีผลผลิตเฉลี่ย 115 กิโลกรัมต่อไร่ มีอายุวันออกดอก 72 วัน และอายุวันเก็บเกี่ยวที่ 126-156 วัน และมีความต้านทาน ต่อโรคใบหงิกในสภาพเรือนทดลอง โดยมีคุณภาพของเส้นใย เปอร์เซ็นต์การทึบ 33.4 เปอร์เซ็นต์ เส้นใยมีความยาว 0.84 นิ้ว มีความเหนียวของกลุ่มเส้นใย 20.7 กรัมต่อเท็กซ์ ความละเอียดอ่อนของเส้นใยเท่ากับ 5.2 และมีความสม่ำเสมอของเส้นใย 57 เปอร์เซ็นต์

ลักษณะเด่น

1. มีเส้นใยเป็นสีน้ำตาลตามธรรมชาติ (GREYED ORANGE: 165C)
2. ให้ผลผลิตสูง 154 กิโลกรัมต่อไร่
3. ต้านทานต่อโรคใบหงิก
4. ทนทานต่อการเข้าทำลายของเพลี้ยจักจั่นฝ้าย
5. มีอายุการเก็บเกี่ยวที่สั้นกว่าพันธุ์ตากฟ้า 3 ประมาณ 10 วัน

พื้นที่แนะนำ

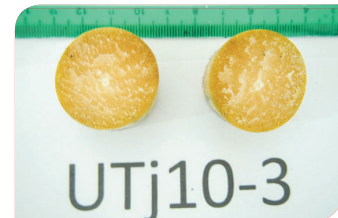
ปลูกได้ในแหล่งผลิตฝ้ายของประเทศไทย สามารถปลูกในพื้นที่ประมาณ 1 ไร่ ในสภาพที่ไม่มีการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูฝ้าย

ข้อควรระวังหรือข้อจำกัด

ถึงแม้ว่าฝ้ายพันธุ์ตากฟ้า 8 จะมีศักยภาพในการให้ผลผลิต ในการปลูกสภาพที่ไม่มีการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูฝ้าย แต่ต้องมีการจัดการที่เหมาะสม ควบคู่ไปกับการใช้วิธีป้องกันกำจัดแมลงศัตรูแบบผสมผสาน ตั้งแต่การเลือกพื้นที่ปลูก ฤดูปลูก รวมถึงการใช้สารชีวภัณฑ์ร่วมด้วย หากพบว่ามีภาวะระบาดของแมลงศัตรูฝ้ายอย่างรุนแรง

- ◇ **วันที่รับรอง** : 19 กรกฎาคม 2564 ประเภทพันธุ์รับรอง
- ◇ **หน่วยงานที่รับผิดชอบ** : ศูนย์วิจัยพืชไร่นครสวรรค์ สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน กรมวิชาการเกษตร

อ้อยคั้นน้ำ : กวก. สุพรรณบุรี 1

ประวัติ

อ้อยคั้นน้ำพันธุ์ กวก.สุพรรณบุรี 1 หรือ อ้อยคั้นน้ำโคลน UTj10-3 เป็นโคลนอ้อยที่ได้จากการผสมเปิด (open cross) ของอ้อยคั้นน้ำพันธุ์สุพรรณบุรี 50 ในปี 2547 และคัดเลือกครั้งที่ 1 ในปี 2548 ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี แล้วนำเข้าประเมินผลผลิตตามขั้นตอนการปรับปรุงพันธุ์ดังนี้ การเปรียบเทียบเบื้องต้น การเปรียบเทียบมาตรฐาน การเปรียบเทียบในท้องถิ่น และการเปรียบเทียบในไร่เกษตรกร โดยใช้พันธุ์สุพรรณบุรี 50 เป็นพันธุ์เปรียบเทียบ ทดสอบคุณภาพน้ำอ้อย ได้แก่ สีนํ้าอ้อย รสชาติ และกลิ่นหอม โดยผู้ชิมกึ่งชำนาญ (semi-skilled tester) และศึกษาข้อมูลจำเพาะของพันธุ์ ได้แก่ ความต้านทานต่อโรคเหี่ยวเฉาแดง โรคเส้ดำ การเข้าทำลายของหนอนกออ้อย การตอบสนองต่อปุ๋ยเคมีของอ้อย และการศึกษาอายุเก็บเกี่ยวที่เหมาะสมของอ้อย ระหว่างปี 2554-2564 รวมทั้งประเมินการยอมรับของเกษตรกร ระหว่างปี 2562-2564

ลักษณะประจำพันธุ์

ทรงกอมีลักษณะปานกลาง การติดของกาบใบกับลำต้นหลวมปานกลาง ยอดอ้อยมีสีเขียว ปล้องมีความยาวและเส้นผ่านศูนย์กลางปล้อง ปานกลาง (11.8 และ 2.99 เซนติเมตร ตามลำดับ) ลักษณะปล้องเป็นแบบโคนโต การเรียงตัวของปล้องค่อนข้างตรงและมีใบที่ปล้องมาก สีปล้องเมื่อต้องแสงมีสีเขียวเหลืองเหลือง และเมื่อไม่ต้องแสงมีสีเหลืองเหลืองเขียว ไม่มีร่องเหนือตา และรอยแตกของปล้อง ลักษณะของวงเจริญมีความเรียบเท่ากับปล้อง และเมื่อต้องแสงมีสีเหลืองเหลืองเขียว การเรียงตัวของจุดกำเนิดรากไม่เป็นระเบียบ จุดกำเนิดรากเมื่อไม่ต้องแสงมีสีเขียวเหลืองเหลือง วงรากกว้างปานกลาง มีวงไขตามีลักษณะสีเหลี่ยมขนมเปียกปูน หนูนปานกลาง ยอดตาวอยู่ต่ำกว่าวงเจริญ ใบมีลักษณะโค้งปานกลาง ใบมีความกว้างมาก (6.5 เซนติเมตร) และมีขนมาก ลิ่นใบมีแถบตรงกลางพองออกปลายเรียวแหลมทั้ง 2 ข้าง หูใบขอบด้านนอกและด้านในมีลักษณะขอบตรง คอใบเป็นแบบสามเหลี่ยมฐานเว้าขอบบนเรียบและสีเขียว กาบใบไม่มีขน

ลักษณะเด่น

1. ให้ผลผลิตน้ำอ้อยเฉลี่ย 3,622 ลิตรต่อไร่ สูงกว่าพันธุ์สุพรรณบุรี 50 ร้อยละ 26
2. ให้ผลผลิตอ้อยเฉลี่ย 11.43 ตันต่อไร่ สูงกว่าพันธุ์สุพรรณบุรี 50 ร้อยละ 21
3. รสชาติน้ำอ้อย มีความหวาน 21.54 องศาบริกซ์ มากกว่าพันธุ์สุพรรณบุรี 50 ร้อยละ 2
4. สีน้ำอ้อยมีสีเหลืองอมเขียว (green yellow 1C) เช่นเดียวกับพันธุ์สุพรรณบุรี 50
5. ต้านทานปานกลางต่อโรคเหี่ยวเน่าแดงและโรคเส้ดำ

พื้นที่แนะนำ

แนะนำให้ปลูกอ้อยคั้นน้ำพันธุ์ กวก.สุพรรณบุรี 1 ในพื้นที่ดินร่วน ร่วนเหนียว เขตชลประทาน และมีน้ำเสริม ในภาคกลางและภาคตะวันตก ได้แก่ จังหวัดสุพรรณบุรี ราชบุรี ปทุมธานี และกาญจนบุรี

ข้อควรระวังหรือข้อจำกัด

ลักษณะทรงกอค่อนข้างแผ่ ควรมีการพูนโคนอ้อยหลังปลูก และระมัดระวังอ้อยหักล้มเมื่อมีลมแรง

- ◇ **วันที่รับรอง** : 12 กรกฎาคม 2565 ประเภทพันธุ์รับรอง
- ◇ **หน่วยงานที่รับผิดชอบ** : ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน กรมวิชาการเกษตร

อ้อย : กวก. นครสวรรค์ 1

ประวัติ

อ้อยพันธุ์ กวก.นครสวรรค์ 1 หรือ อ้อยโคลน NSUT10-266 เป็นอ้อยโรงงานที่มีความหวานและผลผลิตน้ำตาลสูง ได้จากการผสมพันธุ์ในปี 2553 ระหว่างพันธุ์แม่ Q76 และพันธุ์พ่อ CP63-588 ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี แล้วนำมาคัดเลือกครั้งที่ 1 และ 2 ในปี 2554-2556 ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่นครสวรรค์ นำเข้าประเมินผลผลิตและการไว้ต่อ เพื่อคัดเลือกพันธุ์ที่มีศักยภาพการให้ผลผลิตน้ำตาลสูง และเหมาะสมกับสภาพการปลูกในดินร่วน ร่วนเหนียว และดินเหนียว เขตน้ำฝน ในขั้นตอนการเปรียบเทียบเบื้องต้นระหว่างปี 2556-2558 ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่นครสวรรค์ การเปรียบเทียบมาตรฐาน ในปี 2557-2559 ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่นครสวรรค์ ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี และศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุโขทัย การเปรียบเทียบในไร่เกษตรกร ระหว่างปี 2559-2563 ที่ไร่เกษตรกร จังหวัดนครสวรรค์ สุพรรณบุรี สุโขทัย กาญจนบุรี นครราชสีมา และอุทัยธานี ในอ้อยปลูก อ้อยต่อ 1 และอ้อยต่อ 2 รวมจำนวน 21 แปลง ศึกษาข้อมูล

จำเพาะของพันธุ์ ได้แก่ ปฏิกริยาต่อโรคเหี่ยวเน่าแดงและเส้ดำ ในปี 2557-2558 ประสิทธิภาพการใช้ปุ๋ยไนโตรเจน และ
การใช้น้ำ ปี 2562-2563 ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่นครสวรรค์ รวมทั้งประเมินการยอมรับพันธุ์ของเกษตรกร ในปี 2563-2564

ลักษณะประจำพันธุ์

ทรงกอเป็นแบบตั้งตรง การติดของกาบใบกับลำต้นมีลักษณะหลวมปานกลาง ยอดอ้อยมีสีเขียว ปล้องมีลักษณะทรง
กระบอก การเรียงตัวของปล้องเป็นแบบซิกแซก และมีใบที่ปล้องปานกลาง ปล้องเมื่อต้องแสงมีสีม่วงเหลืองเขียว และเมื่อ
ไม่ต้องแสงมีสีเหลืองเหลืองเขียว มีร่องเหนือตา ไม่มีรอยแตกของปล้อง วงเจริญเมื่อต้องแสงมีสีเขียวมีลักษณะเรียบเท่ากับปล้อง
จุดกำเนิดรากมีการเรียงตัวไม่เป็นระเบียบ และเมื่อไม่ต้องแสงมีสีเหลือง วงรากมีขนาดกว้างปานกลาง มีวงไข ตามีลักษณะนูน
กลม และไม่มีขน ยอดตามีตำแหน่งเท่ากับวงเจริญ ใบมีลักษณะชัน - ตรงและกว้างมาก ใบขนมีน้อย ลิ้นใบตรงกลางโป่งออก
ปลายเรียวแหลมทั้ง 2 ข้าง หูใบขอบด้านนอกเป็นสามเหลี่ยมขอบตรงมุมฉาก และขอบด้านในเป็นใบหอกสั้น คอใบเป็น
แบบสามเหลี่ยมชายธงและมีสีเขียวอมน้ำตาล กาบใบไม่มีขน

ลักษณะเด่น

1. ความหวานสูง 15.77 ซีซีเอส สูงกว่าพันธุ์ LK92-11 และพันธุ์ขอนแก่น 3 ร้อยละ 10 และ 7 ตามลำดับ
2. ให้ผลผลิตน้ำตาลเฉลี่ย 2.82 ตันซีซีเอสต่อไร่ สูงกว่าพันธุ์ LK92-11 ร้อยละ 18 และเท่ากับพันธุ์ขอนแก่น 3
3. ให้ผลผลิตอ้อยเฉลี่ย 18.02 ตันต่อไร่ ไม่แตกต่างทางสถิติจากพันธุ์ LK92-11 และพันธุ์ขอนแก่น 3
4. ต้านทานโรคเหี่ยวเน่าแดงปานกลาง

พื้นที่แนะนำ

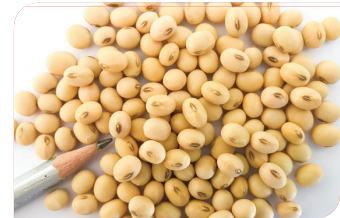
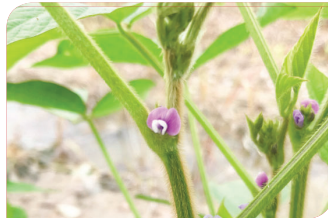
เหมาะสำหรับปลูกในพื้นที่ปลูกอ้อยที่เป็นดินร่วน ร่วนเหนียว และดินเหนียว เขตน้ำฝน ได้แก่ จังหวัดนครสวรรค์ ชัยนาท
สุพรรณบุรี และนครราชสีมา เป็นต้น

ข้อควรระวังหรือข้อจำกัด

ควรหลีกเลี่ยงการปลูกในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรคเส้ดำ และควรมีการป้องกันกำจัดตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร

- ◇ **วันที่รับรอง** : 12 กรกฎาคม 2565 ประเภทพันธุ์รับรอง
- ◇ **หน่วยงานที่รับผิดชอบ** : ศูนย์วิจัยพืชไร่นครสวรรค์ สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน
กรมวิชาการเกษตร

ถั่วเหลือง : กวก. เชียงใหม่ 7

ประวัติ

ถั่วเหลืองพันธุ์ กวก.เชียงใหม่ 7 หรือ ถั่วเหลืองสายพันธุ์ CM0701-24 ได้มาจากการผสมพันธุ์ระหว่าง พันธุ์พื้นเมือง TG68 ที่มีฝักตก และ พันธุ์ PK7386 ที่ให้ผลผลิตสูง เมื่อปี 2550 ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่เชียงใหม่ ทำการคัดเลือกลูกผสมสายพันธุ์ที่มีลักษณะทางการเกษตรดี ให้ผลผลิตดี เข้าประเมินผลผลิตตามขั้นตอนของการปรับปรุงพันธุ์ ได้แก่ การเปรียบเทียบเบื้องต้น การเปรียบเทียบมาตรฐาน และการเปรียบเทียบในไร่เกษตรกร โดยใช้พันธุ์มาตรฐานเชียงใหม่ 60 และ เชียงใหม่ 6 เป็นพันธุ์เปรียบเทียบ ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่เชียงใหม่ และไร่เกษตรกรแหล่งปลูกถั่วเหลืองจนปี 2563

ลักษณะประจำพันธุ์

ต้นอ่อนมีสีเขียว การเจริญเติบโตเป็นแบบกิ่งทอดยอด ใบมีสีเขียว กลีบดอกมีสีม่วง ขนฝักแก่มีสีน้ำตาล เปลือกเมล็ดมีสีเหลืองและมีลักษณะกึ่งด้านกึ่งมัน ขั้วเมล็ดมีสีน้ำตาล เมล็ดมีลักษณะค่อนข้างกลม อายุออกดอกหลังจากงอกในฤดูแล้งและฤดูฝน 42 และ 37 วัน ตามลำดับ อายุเก็บเกี่ยวหลังจากงอกในฤดูแล้งและฤดูฝน 92 และ 94 วัน ตามลำดับ มีความสูงประมาณ 46.1-67.3 เซนติเมตร จำนวนฝักในฤดูแล้งและฤดูฝน 23.4 และ 36.4 ฝักต่อต้น ตามลำดับ จำนวนเมล็ดในฤดูแล้งและฤดูฝน 2.34 และ 2.06 เมล็ดต่อฝัก ตามลำดับ น้ำหนัก 100 เมล็ดในฤดูแล้งและฤดูฝน 14.14 และ 12.00 กรัม ตามลำดับ ผลผลิตเฉลี่ยในฤดูแล้งและฤดูฝน 364 และ 238 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ

ลักษณะเด่น

ให้ผลผลิตสูงเฉลี่ย 304 กิโลกรัมต่อไร่ สูงกว่าพันธุ์เชียงใหม่ 60 และเชียงใหม่ 6 ร้อยละ 8 และ 11 ตามลำดับ

พื้นที่แนะนำ

พื้นที่ปลูกถั่วเหลืองในฤดูแล้งจังหวัดเชียงใหม่ แพร่ น่าน สุโขทัย ขอนแก่น และเลย และในฤดูฝนจังหวัดเชียงใหม่และแม่ฮ่องสอน

ข้อควรระวังหรือข้อจำกัด

ควรเก็บเกี่ยวที่ระยะฝักเริ่มเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล หากเก็บเกี่ยวล่าช้าหรือทิ้งไว้ในแปลงนานเกินกว่าอายุเก็บเกี่ยวอาจทำให้ฝักแตกและผลผลิตเสียหาย

- ◇ **วันที่รับรอง** : 12 กรกฎาคม 2565 ประเภทพันธุ์แนะนำ
- ◇ **หน่วยงานที่รับผิดชอบ** : ศูนย์วิจัยพืชไร่เชียงใหม่ สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน กรมวิชาการเกษตร